

Sygn. akt VIII C 903/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 6 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa A. P. (...) (...) w (...) oraz (...) spółka z o.o. we W.

przeciwko Wojewódzkiemu Wielospecjalistycznemu Centrum (...) w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego Centrum (...) w Ł. solidarnie na rzecz powodów A. P. (...) (...) w (...) oraz (...) spółka z o.o. we W. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 899,72 zł. (osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) od dnia 6 marca 2017 r. do dnia 9 marca 2017 r.,
2. umarza postępowanie w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego (...) w Ł. solidarnie na rzecz powodów A. P. (...) (...) w (...) oraz (...) spółka z o.o. we W. kwotę 334 zł. (trzysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 903/17

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2017 roku powodowie A. P. (...) (...) w (...) oraz (...) spółka z o.o. we W., reprezentowani przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczyli przeciwko pozwanemu Wojewódzkiemu Wielospecjalistycznemu Centrum (...) w Ł. powództwo o zapłatę solidarnie kwoty 899,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniesli o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, dla każdego z powodów osobno. W uzasadnieniu powodowie podnieśli, że działając jako konsorcjum sprzedali pozwanemu artykuły medyczne, za które otrzymali zapłatę po terminie. W związku z tym strona powodowa wystawiła pozwanemu noty odsetkowe.

(pozew k. 10- 11)

W dniu 3 kwietnia 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 1754/17), którym zasądził dochodzoną pozewem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 103)

Nakaz ten pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany wskazał, iż spełnił dochodzone roszczenie, dokonując w dniu 9 marca 2017 r. trzech przelewów na łączną kwotę 899,72 zł. Zatem w

ocenie strony pozwanej wniesienie powództwa było bezprzedmiotowe. Na wypadek nieuwzględnienia powyższego stanowiska strona pozwana wniosła o nieobciążanie kosztami procesu podnosząc, że jest podmiotem publicznym świadczącym usługi polegające na ratowaniu zdrowia i życia, nie nastawionym na osiągnięcie zysku.

(sprzeciw k. 106- 108)

W piśmie procesowym z dnia 31 maja 2017 roku strona powodowa potwierdziła fakt dokonania w dniu 9 marca 2017 r. zapłaty całej kwoty tytułem należności głównej, jednak doszło do tego 3 dni po wniesieniu przedmiotowego powództwa. W związku z tym strona powodowa ograniczyła powództwo i wniosła o zasądzenie od Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego Centrum (...) w Ł. solidarnie na rzecz powodów odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 899,72 zł za okres od dnia 6 do 9 marca 2017 r. wraz z kosztami procesu na rzecz każdego z powodów osobno, a także nieuwzględnienie wniosku pozwanego sformułowanego na podstawie art. 102 kpc o zwolnienie z kosztów procesu. Zdaniem strony powodowej zapłata przez pozwanego należności głównej w toku procesu sprawia, że powództwo w tym zakresie stało się bezprzedmiotowe. Następnie strona powodowa wskazała, że ograniczenie pozwu z powodu zaspokojenia roszczenia nie jest cofnięciem pozwu w znaczeniu techniczno-prawnym. Stanowisko strony powodowej należy rozumieć jako oznajmienie o częściowym zaspokojeniu roszczenia, co czyni zbędnym w rozumieniu art. 355 § 1 kpc wydanie orzeczenia co do dochodzonego roszczenia. Co do wniosku o nieobciążanie kosztami procesu strona powodowa wskazała, że pozwany nie udowodnił swojej złej sytuacji finansowej na dzień wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

(pismo procesowe powoda k. 122- 125)

W piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2017 roku pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko wyrażone w swoim wcześniejszym piśmie co do częściowego ograniczenia powództwa.

(pismo procesowe powoda k. 130- 131)

W odpowiedzi na powyższe stanowisko, w piśmie procesowym z dnia 6 lipca 2017 roku pełnomocnik pozwanego podniósł, że w sytuacji spełnienia świadczenia w toku procesu, strona powodowa powinna cofnąć powództwo, a skoro tego nie zrobiła, to w orzeczeniu kończącym postępowanie należy oddalić powództwo w całości.

(pismo procesowe powoda k. 130- 131)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 137)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2016 r. strona powodowa wystawiła notę odsetkową nr (...) tytułem odsetek za zwłokę na kwotę 245,36 zł.

(nota odsetkowa k. 12, faktury VAT k. 14- 33)

Pismem z dnia 29 września 2016 r. strona powodowa dokonała korekty powyższej noty odsetkowej nr (...) pomniejszając kwotę 245,36 zł. o 19,48 zł.

(nota odsetkowa k. 13)

W dniu 4 października 2016 r. strona powodowa wystawiła notę odsetkową nr (...) tytułem odsetek za zwłokę na kwotę 197,92 zł.

(nota odsetkowa k. 34, faktury VAT k. 36- 45)

Pismem z dnia 19 października 2016 r. strona powodowa dokonała korekty powyższej noty odsetkowej nr (...) pomniejszając kwotę 197,92 zł. o 5,22 zł.

(nota odsetkowa k. 35)

W dniu 20 grudnia 2016 r. strona powodowa wystawiła notę odsetkową nr (...) tytułem odsetek za zwłokę na kwotę 481,14 zł.

(nota odsetkowa k. 46- 47, faktury VAT k. 48- 80)

Pismem z dnia 18 stycznia 2017 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 899,72 zł. wynikającej z powyższych not odsetkowych.

(pismo k. 89, pocztowa książka nadawcza k. 90- 92, wydruk strony [www. śledzenie przesyłek k. 93](http://www.śledzenie.przesyłek.k.93))

W dniu 9 marca 2017 r. Wojewódzkie Wielospecjalistyczne Centrum (...) w Ł. dokonało trzech przelewów na rzecz A. P. (...) (...) w (...) na łączną kwotę 899,72 zł., przelewu kwoty 192,70 zł. tytułem zapłaty należności objętej notą odsetkową nr (...), kwoty 225,88 zł. tytułem zapłaty należności objętej notą odsetkową nr (...) oraz kwoty 481,14 zł. tytułem zapłaty należności objętej notą odsetkową nr (...).

(potwierdzenia wykonania operacji k. 113, k. 114, k. 115)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

Na wstępie należy zauważyć, że w piśmie procesowym z dnia 31 maja 2017 roku strona powodowa ograniczyła powództwo i wniosła o zasądzenie od Wojewódzkiego Wielospecjalistycznego Centrum (...) w Ł. solidarnie na rzecz powodów odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 899,72 zł za okres od dnia 6 do 9 marca 2017 r. Powyższe stanowisko strony powodowej wynikało z faktu dokonania przez pozwanego w dniu 9 marca 2017 r. zapłaty całej kwoty tytułem należności głównej. W ocenie Sądu powyższe stanowisko pełnomocnika powoda, w którym wyraźnie wskazuje w jakim zakresie ogranicza powództwo, a w jakiej części w dalszym ciągu je popiera, z jednoczesnym wskazaniem przyczyny ograniczenia powództwa, którym jest częściowe spełnienie świadczenia, należy potraktować dla potrzeb niniejszego rozstrzygnięcia, jako oświadczenie o cofnięciu powództwa.

Skuteczność cofnięcia pozwu normuje art. 203 k.p.c. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z treścią art. 203 § 4 k.p.c. cofnięcie powództwa jest niedopuszczalne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż taka czynność byłaby niezgodna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałaby do obejścia prawa. W niniejszej sprawie strona powodowa cofnęła pozew w części przed rozpoczęciem rozprawy. Zdaniem Sądu cofnięcie nie było sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało także do obejścia prawa. Wobec powyższego Sąd postanowił jak w pkt 2 sentencji na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 i § 4 k.p.c.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe

za opóźnienie); jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Ponieważ strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek od dnia wniesienia pozwu, co nastąpiło w dniu 6 marca 2017 r., do dnia zapłaty, które miało miejsce w dniu 9 marca 2017 r., Sąd zasądził za powyższy okres odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 899,72 zł.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Nie ulega wątpliwości, że strona pozwana spełniła świadczenie w dniu 9 marca 2017 r., czyli po wniesieniu powództwa, co miało miejsce w dniu 6 marca 2017 r. Dlatego też dla potrzeb rozstrzygnięcia o kosztach procesu pozwany powinien być traktowany jako strona, która w całości uległa w sprawie. Skoro strona powodowa wygrała proces w całości, należy jej się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 334 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu – 30 zł, koszty zastępstwa procesowego powodów – 270 zł. (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2016 roku) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w podwójnej wysokości – 34 zł.

W przypadku kosztów zastępstwa procesowego należnego stronie powodowej Sąd podziela stanowisko zawarte w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r. wydanym w sprawie III CZP 130/06 o tym, że wygrywającym proces współuczestnikom, o których mowa w art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., reprezentowanym przez tego samego radcę prawnego, sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika. Nie ma wątpliwości, że po stronie powodów zachodziło współuczestnictwo materialne, o którym stanowi art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c. Dlatego też Sąd nie uwzględnił wniosku strony powodowej o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego dla każdego z powodów osobno.

Natomiast Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec pozwanego dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c. Zgodnie z treścią powołanego przepisu w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu żaden szczególny wypadek nie zachodzi w stosunku do pozwanego.

Wskazany przepis pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są między innymi sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony. Wskazać przy tym należy, że całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być oceniony z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 2013-11-27, sygn. akt I ACa 725/13; postanowienie SN z dnia 2013-10-24, sygn. akt IV CZ 61/13). Słusznie wskazał pełnomocnik pozwanego, że reprezentuje podmiot, który udziela pomocy w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia wielu osób, a jego działalność nie jest nastawiona na zysk, ani takiego zysku nie przynosi. Z drugiej strony pozwany dokonuje transakcji handlowych z podmiotami, które prowadzą działalność gospodarczą, zatem nie byłoby zgodne z zasadami prowadzenia takiej działalności, przerzucanie na kontrahentów strony pozwanej konsekwencji niedostatecznego dofinansowania działalności medycznej. Nie można również stracić z pola widzenia, że zasądzone koszty procesu w niedużej wysokości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.